

Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri**(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2006/C 298/11)

I. INTRODUCERE

1. Prezenta comunicare stabilește cadrul pentru recompensarea cooperării, în ancheta Comisiei, a întreprinderilor care fac sau au făcut parte din înțelegeri secrete care afectează Comunitatea. Înțelegerile sunt acorduri și/sau practici concertate între doi sau mai mulți concurenți care vizează coordonarea comportamentului concurențial al acestora pe piață și/sau influențarea parametrilor concurenței prin practici precum fixarea prețurilor de achiziție sau vânzare sau alte condiții comerciale, atribuirea cotelor de producție sau vânzări, împărțirea piețelor inclusiv prin licitații trucate, restricții la importuri sau exporturi și/sau acțiuni anticoncurențiale împotriva altor concurenți. Astfel de practici se numără printre cele mai grave încălcări ale articolului 81 CE ⁽¹⁾.
2. Prin limitarea artificială a concurenței care ar trebui în mod normal să prevaleze între acestea, întreprinderile evită exact acele presiuni care le determină să inoveze, atât în ceea ce privește dezvoltarea produselor, cât și adoptarea unor metode de producție mai eficiente. De asemenea, astfel de practici conduc la creșterea prețului materiilor prime și componentelor pentru întreprinderile comunitare care achiziționează de la astfel de producători. Acestea au drept consecință finală prețuri artificiale și o reducere a posibilităților de alegere ale consumatorului. Pe termen lung, acestea conduc la o scădere a competitivității și au un efect negativ asupra posibilităților de încadrare în muncă.
3. Prin însăși natura acestora, înțelegerile secrete sunt adesea dificil de descoperit și cercetat în lipsa cooperării întreprinderilor sau a persoanelor implicate în acestea. În consecință, Comisia consideră că este în interesul Comunității ca întreprinderile implicate în acest tip de practici ilegale, care sunt dispuse să pună capăt participării și să coopereze în ancheta Comisiei, să fie recompensate, independent de restul întreprinderilor implicate în înțelegere. Interesul consumatorilor și cetățenilor în a se asigura detectarea și pedepsirea înțelegerilor secrete depășește interesul cu privire la sancționarea pecuniară a acelor întreprinderi care permit Comisiei să descopere și să interzică asemenea practici.
4. Comisia consideră că valoarea colaborării unei întreprinderi în descoperirea existenței unei înțelegeri este intrinsecă. O contribuție decisivă la deschiderea unei anchete sau la descoperirea unei încălcări ar putea justifica acordarea imunității la orice amendă întreprinderii în cauză, sub rezerva îndeplinirii anumitor cerințe suplimentare.
5. În plus, cooperarea din partea uneia sau a mai multor întreprinderi poate justifica o reducere a cuantumului amenzi de către Comisie. Orice reducere a cuantumului unei amenzi trebuie să reflecte contribuția efectivă a unei întreprinderi, atât în ceea ce privește calitatea, cât și momentul în care se produce, la stabilirea de către Comisie a existenței încălcării. Reducerile urmează să fie limitate la acele întreprinderi care furnizează Comisiei elemente de probă care adaugă o valoare semnificativă datelor care sunt deja în posesia acesteia.
6. Pe lângă prezentarea de documente preexistente, întreprinderile pot furniza Comisiei în mod voluntar declarații privind cunoștințele lor cu privire la o înțelegere și la rolul lor în înțelegere, declarații pregătite în mod special pentru a fi prezentate în temeiul acestui program de clemență. Aceste inițiative s-au dovedit utile în vederea cercetării eficace și a încetării încălcărilor normelor concurențiale și acestea nu ar trebui să fie descurajate prin decizii de prezentare a dovezilor emise în proceduri civile. Potențialii solicitanți de clemență ar putea fi descurajați să coopereze cu Comisia în temeiul prezentei comunicări, în cazul în care poziția lor în procedurile civile ar deveni mai puțin avantajoasă în comparație cu aceea a întreprinderilor care nu cooperează. Astfel de efecte nedorite ar dăuna semnificativ interesului public, care este de a asigura o aplicare eficientă a articolului 81 CE de către autoritățile publice în cazurile de înțelegere și astfel aplicarea sa eficientă ulterioară sau paralelă, prin acțiuni civile.
7. Misiunea de supraveghere în materie de concurență conferită Comisiei prin tratat nu include numai obligația de a cerceta și de a pedepsi încălcările individuale, ci și obligația de a urmări o politică generală. Protejarea declarațiilor întreprinderilor în vederea interesului general nu împiedică divulgarea acestora altor destinatari ai comunicării obiectivelor, în vederea protejării drepturilor acestora la apărare în procedura în fața Comisiei, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic să se combine ambele interese făcând disponibile declarațiile întreprinderilor doar în birourile Comisiei și, în mod normal, o singură dată în urma comunicării oficiale a obiectivelor. În plus, Comisia procesează datele cu caracter personal în contextul prezentei comunicări în conformitate cu obligațiile sale prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 ⁽²⁾.

II. IMUNITATEA LA AMENZI**A. Condiții necesare pentru a beneficia de imunitate la amenzi**

8. Comisia acordă imunitate la orice amendă care ar fi fost impusă în alte condiții unei întreprinderi care își dezvoltă participarea ei într-o presupusă înțelegere care afectează

⁽¹⁾ Orice trimitere din prezentul text la articolul 81 CE privește în egală măsură articolul 53 SEE, atunci când acesta este aplicat de Comisie în conformitate cu normele prevăzute la articolul 56 din Acordul SEE.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Comunitatea, în cazul în care acea întreprindere trimite prima informații și elemente de probă care, în opinia Comisiei, îi permit:

- (a) să efectueze un control tematic în legătură cu presupusa înțelegere ⁽¹⁾, sau
 - (b) să constate o încălcare a articolului 81 CE în legătură cu presupusa înțelegere.
9. Pentru ca un control tematic să fie efectuat de Comisie în sensul punctului 8 litera (a), întreprinderea trebuie să furnizeze Comisiei informațiile și elementele de probă enumerate mai jos, în măsura în care acest lucru, în opinia Comisiei, nu compromite controalele:
- (a) o declarație a întreprinderii ⁽²⁾ care include, în măsura în care informațiile sunt cunoscute de solicitant în momentul depunerii:
 - o descriere detaliată a presupusului acord cu înțelegerea, incluzând, de exemplu, scopurile, activitățile și funcționarea acesteia; produsul sau serviciul în cauză, sfera geografică de aplicare, durata și o estimare a volumelor de piață afectate de presupusa înțelegere; datele specifice, locațiile, conținutul și participării la presupusele contacte ale înțelegerii, precum și orice explicații relevante în legătură cu elementele de probă furnizate în sprijinul solicitării;
 - numele și adresa persoanei juridice care prezintă cererea de imunitate, precum și numele și adresele tuturor celorlalte întreprinderi care fac (au făcut parte) din presupusa înțelegere;
 - numele, funcția, adresa biroului și, după caz, adresa de domiciliu pentru toate persoanele care, după cunoștința solicitantului, sunt sau au fost implicate în presupusa înțelegere, inclusiv ale acelor persoane care au fost implicate din partea solicitantului;
 - informații pe baza cărora alte autorități de concurență, din interiorul sau din exteriorul Uniunii Europene, au fost abordate sau se intenționează să fie abordate cu privire la presupusa înțelegere; și
 - (b) alte elemente de probă referitoare la presupusa înțelegere, care se află în posesia solicitantului sau sunt disponibile la momentul depunerii, incluzând în special orice element de probă din perioada încălcării.

10. Imunitatea în temeiul punctului 8 litera (a) nu se acordă în cazul în care, la data depunerii, Comisia dispunea de elemente de probă suficiente pentru a adopta o decizie în vederea efectuării unui control în legătură cu presupusa înțelegere sau efectuase deja un astfel de control.

⁽¹⁾ Evaluarea pragului trebuie efectuată *ex ante*, adică fără a lua în considerare dacă o anumită inspecție a avut sau nu succes sau dacă o inspecție a fost sau nu efectuată. Evaluarea se face exclusiv pe baza tipului și a calității informației prezentate de solicitant.

⁽²⁾ Declarațiile întreprinderilor pot fi prezentate ca documente scrise, semnate de întreprindere sau în numele acesteia, sau pot fi prezentate oral.

11. Imunitatea în temeiul punctului 8 litera (b) se acordă numai sub rezerva condițiilor cumulative că, în momentul depunerii, Comisia nu dispunea de suficiente probe pentru a identifica o încălcare a articolului 81 CE în legătură cu presupusa înțelegere și că nici unei întreprinderi nu îi fusese acordată imunitate condiționată la amendă în temeiul punctului 8 litera (a) în legătură cu presupusa înțelegere. Pentru a beneficia de imunitate, o întreprindere trebuie mai întâi să furnizeze elemente de probă incriminatorii, din perioada presupusei înțelegeri, precum și o declarație din partea întreprinderii, care conține tipul de informație precizată la punctul 9 litera (a), care ar permite Comisiei să constate o încălcare a articolului 81 CE.

12. În afară de condițiile stabilite la punctul 8 litera (a), punctele 9 și 10 sau la punctul 8 litera (b) și punctul 11, toate condițiile următoare trebuie îndeplinite în orice caz, pentru a putea beneficia de imunitate la amendă:

- (a) întreprinderea cooperează în mod real ⁽³⁾, pe deplin, permanent și cu rapiditate din momentul în care depune cererea și în decursul întregii proceduri administrative a Comisiei. Aceasta include:

- să furnizeze Comisiei, de îndată, toate informațiile și probele relevante, referitoare la presupusa înțelegere, care îi parvin sau la care are acces;

- să rămână la dispoziția Comisiei pentru a răspunde cu rapiditate oricărei cereri care poate contribui la stabilirea faptelor;

- să se asigure că angajații actuali (și, în măsura în care este posibil, foștii angajați) sunt disponibili în vederea interviului de către Comisie;

- să nu distrugă, să nu falsifice sau să nu ascundă informații sau probe relevante referitoare la presupusa înțelegere; și

- să nu divulge existența sau conținutul cererii sale înainte de emiterea de către Comisie a unei comunicări a obiecțiilor în respectiva cauză, cu excepția cazului în care aceasta își dă acordul;

⁽³⁾ Aceasta presupune în special ca solicitantul să furnizeze informații precise, complete și care nu sunt înșelătoare. A se vedea hotărârea Curții Europene de Justiție din 29 iunie 2006 în cauza C-301/04 P, Comisia c. SGL Carbon AG și alții, punctele 68-70 și hotărârea Curții de Justiție din 28 iunie 2005 în cauzele C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P și C-213/02 P, Dansk Rørindustri A/S și alții c. Comisiei, punctele 395-399.

- (b) întreprinderea și-a încheiat implicarea în presupusa înțelegere de îndată ce cererea a fost depusă, mai puțin în ceea ce ar fi, în opinia Comisiei, în mod rezonabil necesar în vederea păstrării integrității controalelor;
 - (c) atunci când ia în considerare prezentarea cererii sale Comisiei, întreprinderea trebuie să nu fi distrus, falsificat sau ascuns probe referitoare la presupusa înțelegere sau să fi divulgat intenția sa de a prezenta o cerere sau conținutul acesteia, decât altor autorități de concurență.
13. O întreprindere care a luat măsuri pentru a constrânge alte întreprinderi să ia parte la înțelegere sau să rămână în aceasta nu poate beneficia de imunitatea la amendă. Aceasta poate însă beneficia de o reducere a cuantumului amenzii în cazul în care satisface cerințele relevante și îndeplinește toate condițiile necesare.

B. Procedură

14. Orice întreprindere care dorește să solicite imunitatea la amenzi ar trebui să contacteze Direcția Generală Concurență a Comisiei. Întreprinderea poate solicita inițial acordarea unui număr de ordine sau poate prezenta de îndată Comisiei o cerere formală de imunitate la amendă, pentru a îndeplini condițiile stabilite la punctul 8 litera (a) sau litera (b), după caz. Comisia poate să nu ia în considerare o cerere de imunitate la amenzi pe motiv că aceasta i-a fost prezentată după emiterea comunicării obiecțiilor.
15. Serviciile Comisiei pot acorda un număr de ordine care să protejeze rândul unui solicitant de imunitate în ordinea de sosire a cererilor, pe o perioadă care urmează să fie stabilită de la caz la caz, pentru a permite colectarea informațiilor și a elementelor de probă necesare. Pentru a putea obține un număr de ordine, solicitantul trebuie să furnizeze Comisiei informații cu privire la numele și adresa sa, părțile la presupusa înțelegere, produsul (produsele) și teritoriul (teritoriile) afectate, durata estimată a presupusei înțelegeri și natura comportamentului înțelegerii. Solicitantul trebuie, de asemenea, să informeze Comisia cu privire la solicitări de clemență deja prezentate sau care ar putea fi prezentate în viitor altor autorități în legătură cu presupusa înțelegere și să justifice cererea sa pentru un număr de ordine. Atunci când un număr de ordine este acordat, serviciile Comisiei stabilesc perioada în cadrul căreia solicitantul trebuie să completeze numărul de ordine prin furnizarea informațiilor și a elementelor de probă necesare în vederea atingerii pragului relevant pentru imunitate. Întreprinderile cărora li s-a acordat un număr de ordine nu pot să îl completeze prin prezentarea unei cereri formale în termeni ipotetici. În cazul în care solicitantul completează numărul de ordine în cadrul perioadei stabilite de serviciile Comisiei, se va considera că informațiile și elementele de probă furnizate au fost prezentate la data la care numărul de ordine a fost acordat.
16. O întreprindere care prezintă Comisiei o cerere formală de imunitate trebuie:
- (a) să îi furnizeze acesteia toate informațiile și elementele de probă relevante de care dispune, referitoare la presupusa înțelegere, în conformitate cu punctele 8 și 9, inclusiv declarațiile întreprinderilor; sau
 - (b) să prezinte inițial aceste informații și elemente de probă în termeni ipotetici, caz în care întreprinderea trebuie să prezinte o listă descriptivă detaliată a elementelor de probă pe care își propune să le divulge la o dată ulterioară convenită. Această listă trebuie să reflecte cu precizie natura și conținutul elementelor de probă, protejând totodată natura ipotetică a divulgării acestora. Copii ale documentelor, din care au fost eliminate părți sensibile, pot fi utilizate să ilustreze natura și conținutul elementelor de probă. Nu este necesar ca numele întreprinderii solicitante, precum și al altor întreprinderi implicate în presupusa înțelegere să fie divulgate înainte ca elementele de probă descrise în cerere să fie prezentate. Cu toate acestea, produsul sau serviciul vizat de presupusa înțelegere, sfera geografică de aplicare, precum și durata estimată a acesteia trebuie să fie precizate în mod clar.
17. La cerere, Direcția Generală Concurență furnizează o confirmare de primire a cererii de imunitate la amendă din partea întreprinderii, confirmând data și, după caz, ora la care cererea a fost prezentată.
18. Odată ce Comisia a primit informațiile și elementele de probă prezentate de întreprindere în temeiul punctului 16 litera (a) și a verificat, după caz, îndeplinirea condițiilor stabilite la punctul 8 litera (a) sau litera (b), aceasta acordă în scris întreprinderii imunitate condițională la amenzi.
19. În cazul în care întreprinderea a prezentat informațiile și elementele de probă în termeni ipotetici, Comisia verifică dacă natura și conținutul elementelor de probă descrise în lista detaliată menționată la punctul 16 litera (b) îndeplinesc condițiile stabilite la punctul 8 litera (a) sau litera (b), după caz, și informează întreprinderea în consecință. După divulgarea elementelor de probă, cel târziu la data convenită și după ce a verificat dacă acestea corespund descrierii din lista în cauză, Comisia acordă în scris întreprinderii imunitate condițională la amenzi.
20. În cazul în care se observă că imunitatea nu poate fi acordată sau că întreprinderea nu îndeplinește condițiile stabilite la punctul 8 litera (a) sau litera (b), după caz, Comisia informează în scris întreprinderea. În acest caz, întreprinderea poate retrace elementele de probă divulgate în sprijinul solicitării sale de imunitate sau poate solicita Comisiei să le examineze în conformitate cu secțiunea III din prezenta comunicare. Aceasta nu împiedică Comisia să utilizeze competențele normale de investigare pentru a obține informațiile.

21. Comisia nu ia în considerare alte cereri de imunitate la amenzi înainte de a lua o hotărâre cu privire la o cerere existentă în legătură cu aceeași presupusă încălcare, indiferent dacă cererea de imunitate a fost prezentată formal sau prin solicitarea unui număr de ordine.
22. În cazul în care, la finalul procedurii administrative, întreprinderea a îndeplinit condițiile prevăzute la punctul 12, Comisia îi acordă imunitate la amenzi în decizia corespunzătoare. În cazul în care, la finalul procedurii administrative, întreprinderea nu a îndeplinit condițiile prevăzute la punctul 12, întreprinderea nu beneficiază de nici un tratament favorabil în temeiul prezentei comunicări. În cazul în care Comisia, după acordarea imunității condiționale, constată că solicitantul de imunitate a exercitat măsuri de constrângere, aceasta îi retrage imunitatea acordată.

III. REDUCEREA CUANTUMULUI AMENZII

A. Condiții necesare pentru a beneficia de o reducere a cuantumului amenzii

23. Întreprinderile care își divulgă participarea la o presupusă înțelegere care afectează Comunitatea, dar care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la secțiunea II de mai sus, pot beneficia de o reducere a cuantumului oricărei amenzi care i-ar fi fost altfel impusă.
24. Pentru a putea îndeplini condițiile necesare pentru o astfel de reducere, o întreprindere trebuie să furnizeze Comisiei elemente de probă cu privire la presupusa încălcare care reprezintă o valoare adăugată semnificativă în raport cu elementele de probă aflate deja în posesia Comisiei și să îndeplinească condițiile cumulative stabilite la punctul 12 literele (a)-(c).
25. Noțiunea de „valoare adăugată” se referă la măsura în care probele furnizate întăresc, prin natura și/sau nivelul de detaliere al acestora, capacitatea Comisiei de a demonstra existența presupusei înțelegeri. În această evaluare, Comisia consideră în general că probele scrise care datează din perioada la care se raportează faptele au o valoare mai mare decât probele stabilite ulterior. Se consideră în general că probele incriminante care sunt în mod direct relevante pentru faptele în cauză au o valoare mai mare decât acelea care au doar o relevanță indirectă. În mod similar, gradul de coroborare a altor surse necesare pentru ca probele furnizate să poată fi utilizate împotriva altor întreprinderi implicate în caz va afecta valoarea probelor în cauză, astfel încât probelor concludente li se va atribui o valoare mai mare decât probelor precum declarațiile, care trebuie să fie coroborate în cazul în care sunt contestate.
26. Comisia determină în cazul oricărei decizii finale adoptate la finalul procedurii administrative nivelul de reducere de care o întreprindere beneficiază, în raport cu cuantumul amenzii care altfel ar fi impusă. Pentru:
- prima întreprindere care furnizează o valoare adăugată semnificativă: o reducere de 30-50 %,

- a doua întreprindere care furnizează o valoare adăugată semnificativă: o reducere de 20-30 %,
- alte întreprinderi care furnizează o valoare adăugată semnificativă: o reducere de până la 20 %.

Pentru a stabili nivelul reducerii în cadrul fiecăreia dintre aceste marje, Comisia ia în considerare data la care probele care îndeplinesc condițiile prevăzute la punctul 24 au fost prezentate și măsura în care acestea reprezintă valoare adăugată.

În cazul în care solicitantul de reducere a cuantumului unei amenzi este primul care prezintă elemente de probă concludente în sensul punctului 25, pe care Comisia le utilizează pentru a stabili fapte suplimentare care sporesc gravitatea sau durata încălcării, Comisia nu ia în considerare astfel de fapte atunci când stabilește cuantumul unei amenzi care urmează să fie impuse întreprinderii care a furnizat aceste elemente de probă.

B. Procedură

27. O întreprindere care dorește să beneficieze de o reducere a cuantumului amenzii trebuie să prezinte o cerere formală Comisiei și trebuie ca aceasta să fie însoțită de probe suficiente pentru ca presupusa înțelegere să îndeplinească condițiile pentru o reducere în conformitate cu punctul 24 din prezenta comunicare. Întreprinderea care furnizează probele către Comisie, în mod voluntar, și dorește să se ia în considerare acest lucru pentru a putea beneficia de tratamentul favorabil prevăzut la secțiunea III din prezenta comunicare, trebuie să indice cu claritate, la momentul prezentării, că acestea fac parte dintr-o cerere formală de reducere a cuantumului amenzii.
28. La cerere, Direcția Generală Concurență furnizează o confirmare de primire cu privire la cererea de reducere a cuantumului amenzii din partea întreprinderii, precum și cu privire la oricare furnizare ulterioară de probe, confirmând data și, după caz, ora fiecărei furnizări. Comisia nu ia o hotărâre cu privire la o cerere de reducere a cuantumului amenzii înainte de a lua o hotărâre cu privire la cererile de imunitate condițională la amendă existente, referitoare la aceeași presupusă înțelegere.
29. În cazul în care Comisia ajunge la concluzia preliminară că probele furnizate de întreprindere constituie o valoare adăugată semnificativă în sensul punctelor 24 și 25 și că întreprinderea a îndeplinit condițiile stabilite la punctele 12 și 27, aceasta informează întreprinderea în scris, până la data de notificare a unei comunicări a obiecțiilor, cu privire la intenția sa de a aplica o reducere a cuantumului amenzii în cadrul unei marje specificate prevăzute la punctul 26. De asemenea, Comisia informează în același termen întreprinderea, în scris, în cazul în care ajunge la concluzia preliminară că întreprinderea nu îndeplinește condițiile pentru reducerea cuantumului amenzii. Comisia poate să nu ia în considerare orice cerere de reducere a cuantumului amenzii pe motiv că aceasta i-a fost prezentată după emiterea comunicării obiecțiilor.

30. Comisia evaluează poziția finală a fiecărei întreprinderi care a înaintat o cerere pentru reducerea cuantumului amenzii la încheierea procedurii administrative, în orice decizie adoptată. Comisia stabilește în orice astfel de decizie finală:
- (a) dacă probele furnizate de o întreprindere reprezintă o valoare adăugată semnificativă în raport cu probele aflate în posesia Comisiei la acea dată;
 - (b) dacă condițiile stabilite la punctul 12 literele (a)-(c) de mai sus au fost îndeplinite;
 - (c) nivelul exact al reducerii de care va beneficia o întreprindere, în cadrul marjelor specificate la punctul 26.

În cazul în care Comisia constată că întreprinderea nu a îndeplinit condițiile stabilite la punctul 12, întreprinderea nu beneficiază de nici un tratament favorabil în temeiul prezentei comunicări.

IV. DECLARAȚIILE ÎNTEPRINDERILOR EFECTUATE ÎN SCOPUL APLICĂRII PREZENTEI COMUNICĂRI

31. O declarație a întreprinderii este o prezentare voluntară de către sau în numele întreprinderii, către Comisie, a cunoștințelor întreprinderii cu privire la o înțelegere și la rolul acesteia în înțelegere, pregătită special pentru a fi prezentată în temeiul acestei comunicări. Orice declarație făcută Comisiei în temeiul prezentei comunicări face parte din dosarul Comisiei și, în consecință, poate fi utilizată drept element de probă.
32. La cererea solicitantului, Comisia poate accepta ca declarațiile întreprinderilor să fie prezentate oral, cu excepția cazului în care solicitantul a divulgat deja conținutul declarației întreprinderii unor terți. Declarațiile întreprinderilor prezentate oral sunt înregistrate și transcrise la birourile Comisiei. În conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾ și cu articolele 3 și 17 din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei ⁽²⁾, întreprinderilor care prezintă declarații oral li se acordă posibilitatea de a verifica exactitatea tehnică a înregistrării, care este disponibilă la birourile Comisiei, și să rectifice conținutul declarațiilor lor prezentate oral în cadrul unei perioade stabilite de timp. Întreprinderile pot renunța la aceste drepturi în cadrul perioadei de timp menționate, caz în care înregistrarea se consideră din acel moment aprobată. În urma aprobării explicite sau implicite a declarației orale sau a prezentării oricăror corecturi care i se aduc acesteia, întreprinderea ascultă înregistrările la birourile Comisiei și verifică exactitatea transcrierii în cadrul unei perioade stabilite de timp. Nerespectarea acestei ultime cerințe poate conduce la pierderea oricărui tratament favorabil prevăzut de prezenta comunicare.

33. Accesul la declarațiile întreprinderilor este acordat numai destinatarilor unei comunicări a obiectelor, cu condiția ca aceștia să se angajeze – împreună cu consilierii juridici care obțin accesul în numele acestora – să nu facă nici o copie, utilizând mijloace mecanice sau electronice, a informațiilor din declarația întreprinderii la care li se acordă acces și să asigure că informațiile obținute din declarația întreprinderii sunt utilizate numai în scopurile menționate mai jos. Altor părți, cum ar fi petenții, nu li se acordă accesul la declarațiile întreprinderilor. Comisia consideră că această protecție specifică a unei declarații a întreprinderii nu mai este justificată din momentul în care solicitantul divulgă terților conținutul acesteia.

34. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind normele de acces la dosarul Comisiei ⁽³⁾, accesul la dosar se acordă numai destinatarilor unei comunicări a obiectelor, cu condiția ca informațiile obținute să fie utilizate pentru proceduri judiciare sau administrative care au ca obiect aplicarea regulilor de concurență comunitare în cauză în procedura administrativă conexă. Utilizarea acestor informații în alte scopuri pe parcursul procedurii poate fi considerată drept lipsă de cooperare în sensul punctelor 12 și 27 din prezenta comunicare. În plus, în cazul în care informațiile sunt astfel utilizate după ce Comisia adoptă o decizie de interdicție în cadrul procedurii, Comisia poate, în orice procedură judiciară în fața instanțelor comunitare, solicita instanței să majoreze amenda aplicată întreprinderii responsabile. În cazul în care informațiile sunt utilizate în alt scop, în orice moment, cu intervenția unui consilier din exterior, Comisia poate semnală incidentul baroului din care face parte consilierul în cauză, în vederea unei acțiuni disciplinare.

35. Declarațiile prezentate de întreprinderi în temeiul prezentei comunicări sunt transmise numai autorităților de concurență din statele membre în temeiul articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite în Comunicarea privind rețeaua ⁽⁴⁾ și cu condiția ca nivelul de protecție împotriva divulgării asigurat de autoritatea de concurență care le primește să fie echivalent cu acela conferit de Comisie.

V. CONSIDERAȚII GENERALE

36. Comisia nu ia nici o hotărâre în ceea ce privește oportunitatea acordării imunității condiționale sau oportunitatea recompensării vreunei cereri în cazul în care se constată că cererea se referă la încălcări care intră sub incidența termenului de cinci ani de prescripție a încălcărilor prevăzut la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, deoarece o astfel de cerere nu ar avea obiect.

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 123, 27.4.2004, p. 18.

⁽³⁾ JO C 325, 22.12.2005, p. 7.

⁽⁴⁾ Comunicarea Comisiei privind cooperarea în cadrul rețelei autorităților de concurență, JO C 101, 27.4.2004, p. 43.

37. De la data publicării în Jurnalul Oficial, prezenta comunicare înlocuiește comunicarea Comisiei din 2002 privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului acestora în cazurile de înțelegere, pentru toate cazurile în care nici o întreprindere nu a contactat Comisia pentru a putea beneficia de tratamentul favorabil stabilit în acea comunicare. Cu toate acestea, punctele 31-35 din prezenta comunicare se aplică din momentul publicării sale la toate cererile în așteptare și la noile cereri de imunitate la amenzi sau de reducere a valorii acestora.
38. Comisia este conștientă de faptul că prezenta comunicare creează așteptări legitime pe care se pot baza întreprinderile atunci când doresc să informeze Comisia cu privire la existența unei înțelegeri.
39. În conformitate cu practica Comisiei, în orice decizie se indică faptul că o întreprindere a cooperat cu Comisia pe parcursul procedurii administrative a acesteia, astfel încât să fie explicat motivul pentru imunitatea la amendă sau pentru reducerea cuantumului acesteia. Faptul că se acordă imunitatea la amenzi sau reducerea cuantumului acestora nu poate proteja o întreprindere de consecințele de drept civil ale participării sale la o încălcare a articolului 81 CE.
40. Comisia consideră că, în general, divulgarea către public a documentelor și a declarațiilor scrise sau înregistrate primite în conformitate cu prezenta comunicare ar aduce atingere anumitor interese publice sau private, de exemplu, protecția obiectivelor controalelor și cercetărilor, în sensul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, chiar și după adoptarea deciziei.

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.